

РЕШЕНИЕ № 1313/2013/ЕС НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 17 декември 2013 година

относно Механизъм за гражданска защита на Съюза

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 196 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите ⁽¹⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) Поради значителното увеличаване на броя и сериозността на природните и причинените от човека бедствия през последните години и при положение, че бъдещите бедствия ще бъдат по-драстични и комплексни, с по-значителни и дългосрочни последици, вследствие по-специално на изменението на климата и на потенциалните взаимодействия между няколко природни и технологични опасности, все по-голямо значение придобива един интегриран подход към управлението при бедствия. Европейският съюз следва да насърчава солидарността и да подпомага, допълва и улеснява координацията на действията на държавите членки в областта на гражданската защита с оглед подобряване ефективността на системите за превенция, готовност и реагиране при природни и причинени от човека бедствия.
- (2) С Решение 2001/792/ЕО, Евратом на Съвета ⁽²⁾, преработено с Решение 2007/779/ЕО, Евратом на Съвета ⁽³⁾, беше създаден Механизъм на Общността за гражданска защита. Финансирането на този механизъм е осигурено чрез Решение 2007/162/ЕО, Евратом на Съвета ⁽⁴⁾, с което се създава финансов инструмент в областта на гражданската защита („финансовият инструмент“). В него се предвижда отпускането на финансова помощ от Съюза едновременно за повишаване на ефективността на реакцията при сериозни извънредни ситуации и за

засилване на превантивните мерки и мерките за повишаване на готовността за всякакви извънредни ситуации, включително продължаване на мерките, предприети по-рано по силата на Решение 1999/847/ЕО на Съвета ⁽⁵⁾. Действието на финансовия инструмент изтича на 31 декември 2013 г.

- (3) Защитата, осигурявана съгласно Механизма за гражданска защита на Съюза („Механизма на Съюза“), следва да обхваща преди всичко населението, но също така и околната среда и имуществото, включително културното наследство, срещу всички видове природни и причинени от човека бедствия, включително екологични бедствия, замърсяване на морската среда и извънредни ситуации, свързани с остри здравословни проблеми, които възникват на територията на Съюза или извън него. При всички тези бедствия може да се наложи съдействие от гражданска защита и друга спешна помощ съгласно Механизма на Съюза в допълнение към способностите за реагиране на засегнатата държава. По отношение на бедствията, причинени от терористични актове, ядрени или радиационни аварии, Механизмът на Съюза следва да обхваща само действията за готовност и реагиране в областта на гражданската защита.
- (4) Механизмът на Съюза следва да играе роля и при прилагането на член 222 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), като предоставя при необходимост своите ресурси и способности.
- (5) Механизмът на Съюза представлява явен израз на европейската солидарност, чрез осигуряване на практически и своевременен принос за превенцията на бедствия и готовността за тях и за реакцията при бедствия и непосредствена заплаха от бедствия, без да се засягат съответните водещи принципи и механизми в областта на гражданската защита. Следователно настоящото решение следва да не накърнява реципрочните права и задължения на държавите членки, произтичащи от двустранни или многостранни договори, които се отнасят до въпросите, обхванати от настоящото решение, нито отговорността на държавите членки да защитават населението, околната среда, както и имуществото на тяхна територия.
- (6) Механизмът на Съюза следва надлежно да отчита съответното право на Съюза и международните ангажменти, да използва възможностите за полезно взаимодействие със съответните инициативи на Съюза, например европейската програма за мониторинг на Земята (Коперник), Европейската програма за защита на критичната инфраструктура (EPCIP) и общата среда за обмен на информация (CISE).
- (5) Решение 1999/847/ЕО на Съвета от 9 декември 1999 г. за създаване на програма на Общността за действие в областта на гражданската защита (ОВ L 327, 21.12.1999 г., стр. 53).

⁽¹⁾ ОВ С 277, 13.9.2012 г., стр. 164

⁽²⁾ Решение 2001/792/ЕО, Евратом на Съвета от 23 октомври 2001 г. за създаване на механизъм на Общността за поощряване на засиленото сътрудничество в рамките на спасителните операции в областта на гражданската защита (ОВ L 297, 15.11.2001 г., стр. 7).

⁽³⁾ Решение 2007/779/ЕО, Евратом на Съвета от 8 ноември 2007 г. за създаване на общостен механизъм за гражданска защита (ОВ L 314, 1.12.2007 г., стр. 9).

⁽⁴⁾ Решение 2007/162/ЕО, Евратом на Съвета от 5 март 2007 г. за създаване на финансов инструмент в областта на гражданската защита (ОВ L 71, 10.3.2007 г., стр. 9)

- (7) В управлението при бедствия е много важна ролята на регионалните и местните власти. Ето защо е необходимо тези регионални и местни власти да бъдат подходящо включвани в дейностите, предприемани съгласно настоящото решение, в съответствие с националните структури на държавите членки.
- (8) Превенцията има решаващо значение за защитата от бедствия и налага предприемането на по-нататъшни действия, както се посочва в Заключенията на Съвета от 30 ноември 2009 г. и в резолюцията на Европейския парламент от 21 септември 2010 г. относно съобщението на Комисията, озаглавено „Подход на Общността за превенция на природни и причинени от човека бедствия“. Механизмът на Съюза следва да включва обща политическа рамка за действията на Съюза за превенция на риска от бедствия, чиято цел е да се постигне по-високо ниво на защита и устойчивост срещу бедствия чрез предотвратяване или ограничаване на техните въздействия и чрез насърчаване на култура на превенция, включително надлежно разглеждане на евентуални въздействия на изменението на климата и нуждата от подходящи действия за адаптация. Във връзка с това оценките на риска, планирането на управлението на риска, оценката на способността за управление на риска, извършвани от всяка държава членка на национално или на съответното поднационално равнище с участието по целесъобразност на други служби, прегледът на рисковете, извършван на равнище на Съюза, както и партньорските проверки имат основно значение за осигуряване на интегриран подход за управлението при бедствия, обединяващ действията за превенция на риска, готовност и реагиране. Поради това Механизмът на Съюза следва да включва обща рамка за обмен на информация относно рисковете и способностите за управление на риска, без да се засяга член 346 от ДФЕС, който гарантира, че нито една държава членка не следва да бъде задължавана да предоставя информация, чието разкриване тя счита за противоречащо на основните интереси на нейната сигурност.
- (9) Като допринася за по-нататъшното развитие и по-добрата интеграция на транснационалните системи от общоевропейски интерес за откриване, ранно предупреждаване и оповестяване, Съюзът следва да подпомага държавите членки в свеждането до минимум на необходимото време за реагиране при бедствия и за предупреждаване на гражданите на ЕС. Такива системи следва да отчитат и да се основават на съществуващи и бъдещи информационни източници и системи, като същевременно се насърчават подходящи нови технологии.
- (10) Механизмът на Съюза следва да включва обща политическа рамка, насочена към непрекъснато подобряване на степента на готовност на системите и службите за гражданска защита, на техния персонал и на населението в рамките на Съюза. Това следва да включва програма за учения, програма за извлечени поуки, както и програми за обучение и мрежа за обучение на равнището на Съюза и държавите членки в областта на превенцията, готовността и реагирането при бедствия, както се изисква в Заключенията на Съвета от 27 ноември 2008 г. относно европейското обучение в областта на управлението при бедствия.
- (11) Изграждането на модули за операции за оказване на помощ в областта на гражданската защита, състоящи се от ресурсите на една или повече държави членки, чиято цел е да бъдат напълно оперативни съвместими, следва да продължава с оглед да се засили сътрудничеството в областта на гражданската защита и да се развие допълнително координираното съвместно бързо реагиране на държавите членки. Модулите следва да се организират на равнището на държавите членки и да бъдат подчинени на тяхното командване и контрол.
- (12) Механизмът на Съюза следва да улесни мобилизирането и координирането на операциите по оказване на помощ. Механизмът на Съюза следва да се основава на структура на Съюза, състояща се от Координационен център за реагиране при извънредни ситуации (ERC), Европейски капацитет за реагиране при извънредни ситуации (EERC) под формата на доброволно обединяване на предварително заделени от държавите членки способности, обучени експерти, Обща система за комуникация и информация при извънредни ситуации (CECIS), управлявана от Комисията, и точки за контакт в държавите членки. Той следва да осигури рамка за набиране на потвърдена информация за положението, за разпространяването ѝ до държавите членки, както и за споделяне на извлечените от операциите поуки.
- (13) С оглед да се подобри планирането на операциите за реагиране при бедствия съгласно Механизма на Съюза и да се повиши наличността на ключови способности, е необходимо да се развие EERC под формата на доброволно обединяване на предварително заделени капацитет от държавите членки и структуриран процес за установяване на евентуални пропуски в капацитета.
- (14) Колкото до операциите по оказване на помощ в отговор на бедствия извън ЕС, Механизмът на Съюза следва да улеснява и подпомага действията, предприемани от държавите членки и Съюза като цяло, с оглед да се насърчи последователността на международната дейност в областта на гражданската защита. В случаите, когато е представена, Организацията на обединените нации (ООН) изпълнява цялостна координираща роля за операциите за подпомагане в трети държави. Помощта, предоставяна по линия на Механизма на Съюза, следва да се координира с ООН и съответни други международни участници, за да се оползотворят максимално наличните ресурси и да се избегне излишно дублиране на усилията. Засилената координация на помощта в областта на гражданската защита посредством Механизма на Съюза е предпоставка за подпомагане на общите усилия за координация и за осигуряване на цялостен принос на ЕС към общите усилия за подпомагане. Когато се предоставя помощ при бедствия съгласно Механизма на Съюза и Регламент (ЕО) № 1257/96 на Съвета⁽¹⁾, Комисията следва да осигурява ефективност, съгласуваност и взаимно допълване на цялостната реакция на Съюза в съответствие с Европейския консенсус относно хуманитарната помощ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1257/96 на Съвета от 20 юни 1996 г. относно хуманитарната помощ (ОВ L 163, 2.7.1996 г., стр. 1).

⁽²⁾ Съвместна декларация на Съвета и представителите на правителствата на държавите членки, заседаващи в рамките на Съвета, Европейския парламент и Европейската Комисия (ОВ С 25, 30.1.2008 г., стр. 1).

- (15) Необходимо е да се подобри наличността на подходящи транспортни средства и достъпът до тях с цел да се подпомогне развитието на способност за бързо реагиране на равнището на Съюза. Съюзът следва да подкрепя и допълва усилията на държавите членки, като улеснява координирането и обединяването на транспортните ресурси и допринася, когато е необходимо, за финансирането за допълнителни транспортни средства, при спазване на определени критерии и като се вземат предвид съществуващите системи.
- (16) Операциите по оказване на помощ следва да бъдат подчинени на нуждите и координирани изцяло на място, така че да се постигне максимална ефективност и да се осигури достъп до пострадалото население. Комисията следва да предоставя подходяща логистична подкрепа за изпратените експертни екипи.
- (17) Механизмът на Съюза може да се използва и за предоставяне на подкрепа за гражданска защита при оказване на консулска помощ на гражданите на Съюза при бедствия в трети държави, ако това бъде поискано от консулските служби на засегнатите държави членки. Засегнатите държави членки следва по възможност да координират тези искания помежду си и със съответните други участници, за да се осигури оптималното използване на Механизма на Съюза и да се избегнат практически трудности на място. Тази подкрепа може да бъде поискана например от „водещата държава“ или от държавата членка, координираща помощта за всички граждани на Съюза. Концепцията за водеща държава следва да се разбира в съответствие с насоките на Европейския съюз относно прилагането на концепцията за пилотна държава по консулски въпроси⁽¹⁾. Настоящото решение се прилага, без да се засягат правилата на Съюза за консулска закрила на гражданите на Съюза в чужбина.
- (18) При планирането на операции за реагиране е полезно да се осъществи връзка и със съответни неправителствени организации и други образувания, за да се установи наличието на допълнителни способности за реагиране, които те биха могли да предоставят в случай на бедствия посредством компетентните органи на държавите членки.
- (19) Използването на военни средства под гражданско ръководство като крайно средство може да представлява важен принос към реакцията при бедствия. Когато се приеме за уместно да се използват военен капацитет при операции за гражданска защита, сътрудничеството с военните органи следва да се подчинява на реда и условията, процедурите и критериите, установени от Съвета или неговите компетентни органи за предоставяне на ММеханизма на Съюза на необходимите военни способности за гражданска защита, както и следва да бъде съобразено със съответните международни насоки.
- (20) Когато помощта по линия на Механизма на Съюза допринася за хуманитарната дейност на Съюза, по-конкретно при сложни извънредни ситуации, действията, за които се получава финансова помощ съгласно настоящото решение, следва да съответстват на хуманитарните принципи и на принципите относно използването на гражданска защита и на военни ресурси, установени в Европейския консенсус относно хуманитарната помощ.
- (21) Участието на страните от Европейската асоциация за свободна търговия (ЕАСТ), които са членки на Европейското икономическо пространство (ЕИП), както и на присъединяващите се държави, страните кандидатки и потенциалните страни кандидатки следва да е възможно. Страните кандидатки и потенциалните страни кандидатки, които не участват в Механизма на Съюза, както и държавите, които са част от европейската политика за съседство (ЕПС), следва също да могат да се възползват от някои действия, финансирани по настоящото решение.
- (22) За да се осигурят еднакви условия за изпълнение на настоящото решение, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия по отношение на: взаимодействието на ERCC с точките за контакт на държавите членки, както и оперативните процедури за реакция при бедствия в рамките на Съюза и извън него; компонентите на CECIS и организацията на обмена на информация чрез CECIS; процеса на изпращане на експертните екипи; установяването на модули, други способности за реагиране и експерти; оперативните изисквания за функционирането и оперативната съвместимост на модулите; целите по отношение на капацитета, изискванията за качеството и оперативната съвместимост, както и процедурата за сертифициране и регистриране, необходими за функционирането на EERC, както и финансовите договорености; установяването на пропуски в EERC и отстраняването им; организирането на програмата за обучение, рамката за ученията и програмата за отчитане на извлечените поуки; и организирането на подкрепата за превода на помощта. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета⁽²⁾.
- (23) За приемането на актовете за изпълнение, предвидени в настоящото решение следва да бъде използвана процедурата по разглеждане.
- (24) С настоящото решение се засилва сътрудничеството между Съюза и държавите членки и се улеснява координацията в областта на гражданската защита, като се дава възможност за по-ефективни действия поради техния мащаб и взаимното им допълване. При бедствие, което надхвърля способностите за реагиране на държава членка, последната може да реши да използва ММеханизма на Съюза, за да допълни собствените си ресурси за гражданска защита и другите ресурси за реагиране при бедствия.

⁽¹⁾ ОВ С 317, 12.12.2008 г., стр. 6

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията, и по-специално в съответствие с процедурата по разглеждане (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

- (25) Доколкото целите на настоящото решение не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а поради обхвата или последиците могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящото решение не надхвърля необходимото за постигане на тези цели.
- (26) Настоящото решение не засяга действия, попадащи в обхвата на бъдещ законодателен акт на Съюза относно създаването на инструмент за стабилност, мерките за обществено здраве, приети с правни актове на Съюза относно програми за действие на Съюза в областта на здравето, нито действията с оглед на безопасността на потребителите, приети с бъдещ законодателен акт на Съюза относно програма за потребителите за периода 2014–2020 г.
- (27) От съображения за съгласуваност действията, попадащи в обхвата на Решение 2007/124/ЕО, Евратом на Съвета⁽¹⁾ ина бъдещ законодателен акт относно създаването, като част от Фонда за вътрешна сигурност, на инструмента за финансова подкрепа за полицейско сътрудничество, предотвратяване и борба с престъпността и управление на кризи, или свързани с поддържането на реда и законността и гарантирането на вътрешната сигурност, не са обхванати от настоящото решение. Настоящото решение не се прилага за дейности, обхванати от Регламент (ЕО) № 1257/96.
- (28) Разпоредбите на настоящото решение не засягат приемането на правно обвързващи актове съгласно Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия, в които се определят специални извънредни мерки в случай на извънредни ситуации, причинени от ядрени или радиационни бедствия.
- (29) Настоящото решение обхваща действията в областта на превенцията, готовността и реагирането при замърсяване на морската среда, с изключение на действията, попадащи в обхвата на Регламент (ЕО) № 1406/2002 на Европейския парламент и на Съвета⁽²⁾.
- (30) За да може Комисията да осигури изпълнението на настоящото решение, тя може да финансира дейности, свързани с подготовката, мониторинга, контрола, одита и оценката, необходими за управление на ММеханизма на Съюза и постигането на целите му.
- (31) Възстановяването на разходите, възлагането на обществени поръчки и отпускането на безвъзмездни средства съгласно настоящото решение следва да се извършват в съответствие с Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета⁽³⁾. Поради специфичния характер на действията в областта на гражданската защита е уместно да се предвиди безвъзмездните средства да могат да се предоставят и на юридически лица, независимо дали са субекти на частното или на публичното право. Важно е също така да се спазват правилата на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2002, и по-специално тези, свързани с принципите за икономичност, ефикасност и ефективност, залегнали в него.
- (32) Финансовите интереси на Съюза следва да се защитават чрез пропорционални мерки през целия цикъл на разходите, в т.ч. чрез предотвратяване, разкриване и разследване на нередности, възстановяване на изгубени, недължимо изплатени или неправилно използвани средства и, където е необходимо, административни и финансови санкции в съответствие с Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 г.
- (33) С настоящото решение се определя финансов пакет за целия срок на Механизма на Съюза, който представлява основната референтна сума — по смисъла на точка 17 от Междунституционалното споразумение от 2 декември 2013 г. между Европейския парламент, Съвета и Комисията относно бюджетната дисциплина, сътрудничеството по бюджетните въпроси и доброто финансово управление⁽⁴⁾ — за Европейския парламент и за Съвета по време на годишната бюджетна процедура. Тази референтна сума се финансира частично от функция 3 „Сигурност и гражданство“ и частично от функция 4 „Глобална Европа“ на Многогодишната финансова рамка за периода 2014—2020 г.
- (34) Финансовият пакет за изпълнението на настоящото решение следва да бъде разпределен в съответствие с посочените в приложение I проценти.
- (35) Във връзка с прегледа на разбивката на финансовия пакет за изпълнението на настоящото решение предвид резултатите от междинната оценка, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от ДФЕС до 30 юни 2017 г., Процедурата по спешност следва да се прилага, във всеки един момент, когато е необходима незабавна промяна на бюджетните ресурси за целите на действията за реагиране. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище. При подготовката и изготвянето на делегирани актове Комисията следва да осигури едновременното и своевременно предаване на съответните документи по подходящ начин на Европейския парламент и на Съвета.

(1) Решение 2007/124/ЕО, Евратом от 12 февруари 2007 година за създаване за периода 2007—2013 г., като част от Общата програма за сигурност и гарантиране на свободите, на специална програма Предотвратяване, готовност и управление на последиците от тероризъм и други рискове, свързани със сигурността (ОВ L 58, 24.2.2007 г., стр. 1).

(2) Регламент (ЕО) № 1406/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2002 г. за създаване на Европейска агенция за морска безопасност (ОВ L 208, 5.8.2002 г., стр. 1).

(3) Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза и за отмяна на Регламент (ЕС, Евратом) № 1605/2002 (ОВ L 298, 26.10.2012 г., стр. 1).

(4) ОВ C 373, 20.12.2013 г., стр. 1

(36) Настоящото решение следва да се прилага от 1 януари 2014 г., тъй като е свързано с многогодишната финансова рамка за периода 2014—2020 г.,

ПРИЕХА НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

ГЛАВА I

ОБЩИ И СПЕЦИФИЧНИ ЦЕЛИ, ПРЕДМЕТ, ОБХВАТ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Обща цел и предмет

1. Механизмът за гражданска защита на Европейския съюз („Механизмът на Съюза“) има за цел да засили сътрудничеството между Съюза и държавите членки и да улесни координацията в областта на гражданската защита с цел подобряване на ефективността на системите за превенция, готовност и реагиране при природни и причинени от човека бедствия.

2. Защитата, осигурявана съгласно Механизма на Съюза, обхваща преди всичко населението, но също така и околната среда и имуществото, включително културното наследство, срещу всички видове природни и причинени от човека бедствия, включително последиците от терористични актове и технологични, радиационни или екологични бедствия, замърсяване на морската среда и спешни случаи на остри здравословни проблеми, които възникват на територията на Съюза или извън него. При последиците от терористични актове или радиационни бедствия Механизмът на Съюза може да обхваща само действията за готовност и реагиране.

3. Механизмът на Съюза насърчава солидарността между държавите членки чрез практическо сътрудничество и координация, без да засяга първостепенната отговорност на държавите членки да защитават населението, околната среда и имуществото, включително културното наследство, при бедствия на територията си, както и да обезпечават своите системи за управление при бедствия с достатъчен капацитет, така че те да могат да се справят системно и по подходящ начин с бедствия с характер и величина, които могат с основание да се очакват и за които трябва да бъдат подготвени.

4. В настоящото решение се определят общите правила за Механизма на Съюза и правилата за предоставяне на финансова помощ в рамките на Механизма на Съюза.

5. Механизмът на Съюза не засяга задълженията според съществуващите приложими правни актове на Съюза или на Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия или според съществуващите международни споразумения.

6. Настоящото решение не се прилага за действия, провеждани съгласно Регламент (ЕО) № 1257/96, Регламент (ЕО) № 1406/2002, Регламент (ЕО) № 1717/2006, Решение № 1082/2013/ЕС на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾ и

⁽¹⁾ Решение № 182/2013/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2013 година за сериозните трансгранични заплахи за здравето и за отмяна на Решение № 2119/98/ЕО (ОВ L 293, 5.11.2013 г., стр. 1)

законодателството на Съюза относно програми за действие в областта на здравето, вътрешните работи и правосъдието.

Член 2

Обхват

1. Настоящото решение се прилага по отношение на сътрудничеството в областта на гражданската защита. Това сътрудничество включва:

- a) Превантивни действия и действия за повишаване на готовността в рамките на Съюза, а също — доколкото се отнася за член 5, параграф 2, член 13, параграф 3 и член 28 — и извън Съюза; както и
- б) Действия за подпомагане при реагирането при непосредствени неблагоприятни последици от бедствие в рамките на Съюза или извън него, включително в посочените в член 28, параграф 1 държави, вследствие на подадено искане за помощ посредством Механизма на Съюза.

2. В настоящото решение се вземат под внимание специалните потребности на изолираните, най-отдалечените и други региони или острови на Съюза по отношение на превенцията, готовността и реагирането при бедствия, както и специалните потребности на откъснатите страни и територии по отношение на реагирането при бедствия.

Член 3

Специфични цели

1. Чрез Механизма на Съюза се подпомага, допълва и улеснява координирането на действията на държавите членки при изпълнението на следните общи специфични цели:

- a) постигане на високо ниво на защита срещу бедствия чрез предотвратяване или ограничаване на потенциалните въздействия, чрез насърчаване на култура на превенция и чрез подобряване на сътрудничеството между службите за гражданска защита и съответни други служби;
- б) повишаване на степента на готовност за реагиране при бедствия на равнище на държавите членки и на Съюза;
- в) улесняване на бързо и ефикасно реагиране при бедствия или непосредствена заплаха от такива; както и
- г) увеличаване на обществената осведоменост и готовност за бедствия.

2. Показателите се използват за мониторинг, оценка и преглед по целесъобразност на прилагането на настоящото решение. Тези показатели са:

- a) напредъкът при изпълнение на рамката за превенция на бедствия: измерван с броя на държавите членки, които са предоставили на Комисията обобщен доклад за своите оценки на риска и оценка на способността си за управление на риска, съгласно посоченото в член 6;

- б) напредъкът при повишаване нивото на готовност за бедствия, измерван с количеството на капацитета за реагиране, включен в доброволното обединяване във връзка с целите по отношение на капацитета, посочени в член 11, и броя на модулите, регистрирани в CECIS;
- в) напредъкът при подобряване на реакцията при бедствия, измерван със скоростта на операциите в рамките на Механизма на Съюза и степента, в която помощта допринася за удовлетворяване на нуждите на място; както и
- г) напредъкът при повишаване на осведомеността и готовността на обществото за бедствия, измерван със степента на осведоменост на гражданите на Съюза за рисковете в техния регион.

Член 4

Определения

За целите на настоящото решение се прилагат следните определения:

1. „бедствие“ означава всяка ситуация, която има или може да има тежки последици за населението, околната среда или имуществото, включително културното наследство;
2. „реагиране“ означава всяко действие, което се предприема при искане за помощ в съответствие с Механизма на Съюза в случай на непосредствена заплаха от бедствие или по време на бедствие или след него и което цели овладяване на непосредствените неблагоприятни последици;
3. „готовност“ означава състояние на подготвеност и способност на човешките и материалните ресурси, структури, общности и организации за ефективно бързо реагиране при бедствие, като това състояние е постигнато в резултат на предварително предприети действия;
4. „превенция“ означава всяко действие, насочено към намаляване на рисковете или смекчаване на неблагоприятните последици от бедствие за населението, околната среда и имуществото, включително културното наследство;
5. „ранно предупреждение“ означава своевременното и ефективно предоставяне на информация, което позволява да се предприемат действия за избягване или намаляване на рисковете и неблагоприятните последици от бедствия, както и за улесняване на готовността за ефективно реагиране;
6. „модул“ означава самостоятелна и независима структура на способностите на държавите членки, определена предварително въз основа на задачите и потребностите, или подвижен оперативен екип на държавите членки, представляващи комбинация от човешки и материални ресурси, която може да се опише с оглед на способността ѝ за намеса или според задачата(ите), която(ито) може да поеме;
7. „оценка на риска“ означава цялостен междусекторен процес за установяване, анализ и оценка на рисковете, който е предприет на национално или подходящо поднационално равнище;

8. „способност за управление на риска“ означава способността на държава членка или нейните региони за ограничаване, адаптиране или смекчаване на рисковете, (въздействието и вероятността за възникването на бедствие), установени в оценката на риска, до равнища, които са приемливи за тази държава членка. Способността за управление на риска се оценява от гледна точка на техническия, финансов и административен капацитет за предприемане на адекватни:

а) оценки на риска;

б) планиране на управлението на риска с оглед на превенцията и готовността; и

в) мерки за превенция на риска и за готовност за посрещането му;

9. „подкрепа от приемащата държава“ означава всяко действие, предприето на етапите на готовност и реагиране от държава, която получава или изпраща помощ, или от Комисията, за отстраняване на предвидимите препятствия пред международната помощ, предоставена чрез Механизма на Съюза. Тя включва подкрепата от държавите членки за улесняване на транзитното преминаване на тази помощ през територията им;

10. „способност за реагиране“ означава помощта, която може да се предостави чрез Механизма на Съюза при поискване;

11. „логистична подкрепа“ означава основното оборудване или услуги, необходими на експертните екипи, посочени в член 17, параграф 1, за изпълнение на техните задачи, наред с другото. комуникации, временно настаняване, храна или транспорт във вътрешността на страната.

ГЛАВА II

ПРЕВЕНЦИЯ

Член 5

Превантивни действия

1. За да изпълни целите и да осъществи задачите в областта на превенцията, Комисията:
 - а) предприема действия за подобряване на базата от знания за рисковете от бедствия и улеснява обмена на знания, най-добри практики и информация, включително сред държавите членки с общи рискове;
 - б) подкрепя и насърчава дейностите на държавите членки по оценка и картографиране на рисковете чрез обмен на добри практики, както и улесняване на достъпа до специфични знания и експертен опит по въпроси от общ интерес;
 - в) осъществява и редовно актуализира междусекторен преглед и картографиране на рисковете от природни и предизвикани от човека бедствия, пред които е изправен Съюзът, като възприема съгласуван подход в различните области на политиката, които имат отношение или отражение върху превенцията на бедствията, и като отчита надлежно евентуални последици от изменението на климата;

- г) насърчава обмен на добри практики за подготовка на националните системи за гражданска защита с цел справяне с последствията от изменението на климата;
- д) подкрепя и насърчава разработването и изпълнението на дейностите на държавите членки за управление на риска чрез обмен на добри практики и улесняване на достъпа до специфични знания и експертен опит по въпроси от общ интерес;
- е) събира и разпространява информацията, предоставена от държавите членки, организира обмен на опит във връзка с оценките на способността за управление на риск; разработва, съвместно с държавите членки и до 22 декември 2014 г., насоки относно съдържанието, методиката и структурата на тези оценки; и улеснява обмена на добри практики в процеса на планиране на превенцията и готовността, включително чрез доброволни партньорски проверки;
- ж) докладва периодично, в съответствие с определените в член 6, буква в) срокове, на Европейския парламент и на Съвета за постигнатия напредък в прилагането на член 6;
- з) насърчава използването на различни фондове на Съюза, с които може да се подпомага устойчива превенция на бедствия, и поощрява държавите членки и регионите да се възползват от подобни възможности за финансиране;
- и) изтъква значението на превенцията на рисковете и оказва подкрепа на държавите членки в дейностите им за повишаване на осведомеността, предоставяне на информация и обучение на обществеността;
- й) насърчава превантивните мерки в държавите членки и третите държави, посочени в член 28, чрез обмен на добри практики и улесняване на достъпа до специфични знания и експертен опит по въпроси от общ интерес; както и
- к) в тесни консултации с държавите членки предприема други подкрепящи и допълващи превантивни действия, необходими за постигането на целта, посочена в член 3, параграф 1, буква а).

2. По искане на държава членка, трета държава или ООН или агенция на ООН Комисията може да изпрати експертен екип на място, за предоставяне на консултации по превантивните мерки.

Член 6

Управление на риска

С цел да насърчават прилагането на ефективен и съгласуван подход към превенцията и готовността за бедствия чрез обмен на информация с нечувствително съдържание, а именно информация, чието предоставяне не противоречи на основните интереси на сигурността на държавите членки и най-добри практики в рамките на Механизма на Съюза, държавите членки:

- а) извършват оценки на риска на национално или на съответно поднационално равнище и предоставят на Комисията

обобщен доклад за съответните им елементи до 22 декември 2015 г., и на всеки три години след това;

- б) разработват и прецизират планирането на управлението на риска от бедствия на национално или на съответното поднационално равнище;
- в) предоставят на Комисията оценката на своята способност за управление на риска на национално или на съответното поднационално равнище на всеки три години след окончателното изготвяне на съответните насоки, посочени в член 5, параграф 1, буква е) и в случай на значителни промени; както и
- г) участват на доброволен принцип в партньорски проверки за оценка на способността за управление на риска.

ГЛАВА III

ГОТОВНОСТ

Член 7

Координационен център за реагиране при извънредни ситуации

С настоящото решение се създава Координационен център за реагиране при извънредни ситуации (ERCC). ERCC гарантира денонощен(24/7) оперативен капацитет и обслужва държавите членки и Комисията за постигане на целите на Механизма на Съюза.

Член 8

Действия на Комисията в областта на общата готовност

Комисията извършва следните действия в областта на готовността:

- а) управлява ERCC;
- б) управлява Обща система за комуникация и информация при извънредни ситуации (CECIS), която дава възможност за комуникация и обмен на информация между ERCC и точките за контакт на държавите членки;
- в) съдейства за разработването и по-доброто интегриране на транснационални системи от общоевропейски интерес за откриване, ранно предупреждение и оповестяване, за да се осигури възможност за бързо реагиране и да се насърчат взаимовръзките между националните системи за ранно предупреждение и оповестяване и връзките им с ERCC и CECIS. Тези системи отчитат и доразвиват съществуващите и бъдещите източници и системи за информация, мониторинг и откриване;
- г) създава и управлява способността за мобилизиране и изпращане на експертни екипи, отговорни за:
- и) оценка на потребностите, които евентуално могат да бъдат удовлетворени чрез Механизма на Съюза в държавата, поискала помощ,

- ii) улесняване, когато е необходимо, на координацията на помощта на място в рамките на реагирането при бедствия и осъществяване на връзка с компетентните органи на държавата, поискала помощ, както и
 - iii) подпомагане на държавата, поискала помощ, с експертен опит относно действията за превенция, готовност или реагиране;
- д) създава и поддържа способност за предоставяне на логистична подкрепа за тези експертни екипи;
- е) разработва и поддържа мрежа от обучени експерти от държавите членки, които могат да бъдат мобилизирани в кратък срок, за да подпомагат ERCC при извършване на мониторинг на информацията и улесняване на координацията;
- ж) улеснява координацията при предварителното разполагане на способности на държавите членки за реагиране при бедствия в рамките на Съюза;
- з) подпомага усилията за подобряване на оперативната съвместимост на модулите и други способности за реагиране, като взема под внимание най-добрите практики на равнище на държавите членки и на международно равнище;
- и) в рамките на компетентността си предприема необходимите действия за улесняване на подкрепата от приемащата държава, включително разработване и актуализиране, в сътрудничество с държавите членки и въз основа на оперативния опит, на насоки относно подкрепата от приемащата държава;
- й) подкрепя създаването на доброволни програми за партньорски проверки за оценка на стратегиите за готовност на държавите членки въз основа на предварително определени критерии, които ще дадат възможност за формулиране на препоръки с цел засилване на степента на готовност на Съюза; както и
- к) в тесни консултации с държавите членки предприема други подкрепящи и допълващи действия в областта на готовността, необходими за постигането на целта, посочена в член 3, параграф 1, буква б).

Член 9

Действия на държавите членки в областта на общата готовност

1. Държавите членки разработват модули на доброволен принцип, по-специално за посрещане на приоритетните потребности от операции или от подкрепа по линия на Механизма на Съюза.

Държавите членки набелязват предварително модули, други способности за реагиране и експерти в рамките на компетентните си служби, и по-специално в рамките на службите за гражданска защита или други служби за спешно реагиране, които биха

могли да се предоставят за спасителни операции при поискване чрез Механизма на Съюза. Те отчитат факта, че съставът на модулите или на другите способности за реагиране може да зависи от вида на бедствието и конкретните нужди, свързани с бедствието.

2. Модулите включват ресурси на една или повече държави членки и:

а) могат да изпълняват предварително определени задачи в областта на реагирането в съответствие с установените международни насоки и следователно са в състояние:

- i) да бъдат изпращани в много кратък срок след искане за помощ, подадено чрез ERCC; както и
- ii) да работят самостоятелно и независимо през определен период от време;

б) са оперативно съвместими с други модули;

в) провеждат обучение и учения, за да изпълнят изискването за оперативна съвместимост;

г) са поставени на подчинение на лице, което отговаря за работата на модулите; както и

д) могат да си сътрудничат по целесъобразност с други органи на Съюза и/или международни институции, по-специално ООН.

3. Държавите членки на доброволен принцип предварително определят експертите, които биха могли да изпратят като членове на експертните екипи, посочени в член 8, буква г).

4. Държавите членки разглеждат възможността да осигурят при необходимост други способности за реагиране, които компетентните служби биха могли да поставят на разположение или които могат да бъдат предоставени от неправителствени организации и други относими образувания.

Този друг вид способности за реагиране може да включва ресурси от една или повече държави членки и, ако се наложи, да:

а) могат да изпълняват задачи в областта на реагирането в съответствие с установените международни насоки и следователно да са в състояние:

- i) да бъдат изпращани в много кратък срок след искане за помощ, подадено чрез ERCC; както и
- ii) при необходимост да работят самостоятелно и независимо през определен период от време;

б) могат да си сътрудничат по целесъобразност с други органи на Съюза и/или международни институции, по-специално ООН.

5. При спазване на съответните предпазни мерки за сигурност държавите членки могат да предоставят информация за военния капацитет, който би могъл да се използва в краен случай като част от помощта по линия на Механизма на Съюза, например транспорт и логистична подкрепа или медицинско обезпечаване.

6. Държавите членки предоставят на Комисията съответната информация относно експертите, модулите и другите способности за реагиране, които предоставят като помощ по линия на Механизма на Съюза съгласно параграфи 1—5, като при необходимост актуализират тази информация.

7. Държавите членки определят точките за контакт, посочени в член 8, буква б), и уведомяват Комисията за това.

8. Държавите членки предприемат необходимите действия в областта на готовността, за да улеснят оказването на подкрепа от приемащата държава.

9. Държавите членки, подпомагани от Комисията, вземат необходимите мерки за осигуряване на своевременен превоз на предоставената от тях помощ в съответствие с член 23.

Член 10

Планиране на операциите

1. Комисията и държавите членки работят съвместно за по-добро планиране на операциите за реагиране при бедствия в рамките на Механизма на Съюза, включително чрез разработване на сценарии за реагиране при бедствия, картографиране на ресурсите и изготвяне на планове за разполагане на способностите за реагиране.

2. При планирането на операции за реагиране при хуманитарни кризи извън ЕС Комисията и държавите членки набелязват и поощряват възможностите за полезно взаимодействие между помощта в областта на гражданската защита и финансовите средства по линия на хуманитарната помощ, предоставяни от Съюза и държавите членки.

Член 11

Европейски капацитет за реагиране при извънредни ситуации

1. Създава се Европейски капацитет за реагиране при извънредни ситуации (EERC). Той се изразява в доброволно обединяване на предварително заделени от държавите членки способности за реагиране и включва модули, други способности за реагиране и експерти.

2. Въз основа на набелязаните рискове Комисията определя видовете и броя ключови способности за реагиране, необходими за EERC („цели по отношение на способностите“).

3. Комисията определя изискванията по отношение на качеството на способностите за реагиране, които държавите членки предоставят за EERC. Изискванията за качество се основават на установени международни стандарти, когато такива стандарти вече съществуват. Държавите членки са отговорни за гарантиране на качеството на способностите си за реагиране.

4. Комисията установява и управлява процедура за сертифициране и регистриране на способностите за реагиране, които държавите членки предоставят на EERC.

5. Държавите членки определят и регистрират на доброволен принцип способностите за реагиране, които предоставят на EERC. Регистрацията на многонационални модули, предоставени от две или повече държави членки, се извършва съвместно от всичките заинтересовани държави членки.

6. Способностите за реагиране, които държавите членки предоставят на EERC остават по всяко време на разположение за национални цели.

7. Способностите за реагиране, които държавите членки предоставят на EERC, са на разположение за операции за реагиране по линия на Механизма на Съюза след отправено искане за помощ чрез ERCC. Окончателното решение за използването им се взема от държавите членки, регистрирали съответната способност за реагиране. Когато поради извънредни ситуации в страната, непреодолима сила или, по изключение, сериозни причини, държава членка не може да предостави способностите за реагиране в условията на конкретно бедствие, тази държава членка уведомява Комисията в най-кратък срок, като се позовава на настоящия член.

8. В случай че се използват, способностите за реагиране на държавите членки остават под тяхно командване и контрол и може да бъдат оттеглени, при консултации с Комисията, когато поради извънредни ситуации в страната, непреодолима сила или, по изключение, поради сериозни причини дадена държава членка не може да поддържа на разположение тези способности за реагиране. Координирането на различните способности за реагиране се улеснява по целесъобразност от Комисията чрез ERCC в съответствие с членове 15 и 16.

9. Държавите членки и Комисията осигуряват подходяща осведоменост на обществеността относно операциите с участието на EERC.

Член 12

Отстраняване на пропуските в способностите за реагиране

1. Комисията следи напредъка към постигане на целите по отношение на способностите, установени в съответствие с член 11, параграф 2, и набелязва потенциално значими пропуски в способностите за реагиране в рамките на EERC.

2. Когато бъдат установени потенциално значими пропуски, Комисията проучва дали са налице необходимите за държавите членки способности извън EERC.

3. Комисията насърчава държавите членки да отстраняват, поотделно или чрез консорциум на държави членки, които си сътрудничат по отношение на общи рискове, всеки стратегически пропуск в способностите, установени в съответствие с параграф 2. В тези дейности Комисията може да подпомага държавите членки в съответствие с член 20, член 21, параграф 1, букви и) и й) и член 21, параграф 2.

4. Всеки две години Комисията информира Европейския парламент и Съвета за напредъка във връзка с постигането на целите по отношение на способностите и оставашите пропуски в EERC.

Член 13

Обучение, учения, извлечени поуки и разпространяване на знания

1. Комисията изпълнява, в рамките на Механизма на Съюза, следните задачи в областта на обучението, ученията, извлечените поуки и разпространяването на знания:

а) изготвяне и управление на програма за обучение на персонала в областта на гражданската защита и управлението при извънредни ситуации по въпроси на превенцията, готовността и реагирането при бедствия. Програмата включва общи курсове и система за обмен на експерти, която позволява командироването на лица в други държави членки.

Програмата за обучение има за цел подобряване на координацията, съвместимостта и взаимното допълване между способностите, посочени в членове 9 и 11, както и повишаване на компетентността на експертите, посочени в член 8, букви г) и е);

б) изграждане и управление на мрежа за обучение, открита за центровете за обучение на персонал в областта на гражданската защита и управлението при извънредни ситуации, както и за други заинтересовани страни и институции, по въпроси на превенцията, готовността и реагирането при бедствия.

Мрежата за обучение има следните цели:

i) укрепване на управлението при бедствия на всички етапи, като се вземе предвид адаптацията към последните от изменението на климата и тяхното смекчаване;

ii) изграждането на полезни взаимодействия сред членовете на мрежата чрез обмен на опит и най-добри практики, научни изследвания в съответната област, извлечени поуки, курсове и работни срещи, учения и пилотни проекти;

iii) разработване на насоки относно обучението в областта на гражданската защита на равнището на Съюза и на международно равнище, включително обучение по въпросите на превенцията, готовността и реагирането при бедствия;

в) разработване на стратегическа рамка, в която се определят целите и ролята на ученията, и цялостен дългосрочен план, в който се очертават приоритетите им, както и съставяне и управление на програма за ученията.

г) изготвяне и управление на програма за отчитане на поуките, извлечени от действията в областта на гражданската защита, проведени в рамките на Механизма на Съюза, включително аспектите на цялостния цикъл на управление при бедствия, с оглед да се постави на широка основа процесът на извличане на поуки и развитие на познанията. Програмата включва:

i) наблюдение, анализ и оценка на всички действия в областта на гражданската защита в рамките на Механизма на Съюза;

ii) насърчаване на прилагането на извлечените поуки в практиката, за да се осигури основана на опита база за

разработването на дейности в рамките на цикъла на управление при бедствия; както и

iii) разработване на методи и инструменти за събиране, анализ, стимулиране и прилагане на извлечените поуки в практиката.

Тази програма също включва, където е уместно, поуки, извлечени от операции извън територията на Съюза, относно използването на връзките и полезните взаимодействия между помощта, предоставена в рамките на Механизма на Съюза, и хуманитарната помощ;

д) разработване на насоки за разпространение на знанията и изпълнение на различните задачи, посочени в букви а- г) на равнище на държавите членки, както и

е) стимулиране и насърчаване на въвеждането и използването на съответни нови технологии за целите на Механизма на Съюза.

2. При изпълнение на задачите, предвидени в параграф 1, Комисията обръща специално внимание на нуждите и интересите на държавите членки, които са изправени пред рискове от бедствия от сходно естество.

3. По искане на държава членка, трета държава или ООН, или агенция на ООН, Комисията може да изпрати експертен екип на място за предоставяне на консултации относно мерките за готовност.

ГЛАВА IV

РЕАГИРАНЕ

Член 14

Уведомяване за бедствия на територията на Съюза

1. В случай на бедствие на територията на Съюза или на непосредствена заплаха от бедствие, което води или може да доведе до трансгранични последици или засяга или може да засегне други държави членки, държавата членка, в която е възникнало или има вероятност да възникне бедствието, незабавно уведомява държавите членки, които потенциално могат да бъдат засегнати, а в случай че последиците са потенциално значими — Комисията.

Първата алинея не се прилага, когато задължението за уведомяване вече е изпълнено по силата на друго законодателство на Съюза, на Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия или по силата на съществуващи международни споразумения.

2. В случай на бедствие на територията на Съюза или на непосредствена заплаха от бедствие, при което е вероятно една или повече държави членки да поискат помощ, държавата членка, в която възниква или има вероятност да възникне бедствието, уведомява незабавно Комисията, в случай че може да се очаква евентуално искане за помощ чрез ERCC, за да може Комисията да уведоми по целесъобразност другите държави членки и да задейства компетентните си служби.

3. Когато е целесъобразно, уведомяването, посочено в параграфи 1 и 2, се извършва чрез CECIS.

Член 15

Реагиране при бедствия на територията на Съюза

1. Когато на територията на Съюза възникне бедствие или непосредствена заплаха от бедствие, засегнатата държава членка може да поиска помощ чрез ERCC. Искането трябва да бъде възможно най-конкретно.

2. При извънредни ситуации на повишен риск държавата членка може също да поиска помощ под формата на временно предварително разполагане на способности за реагиране.

3. След получаване на искане за помощ Комисията по целесъобразност и незабавно:

- a) изпраща искането до точките за контакт на другите държави членки;
- b) събира потвърдена информация за ситуацията, съвместно със засегнатата държава членка, и я разпространява до държавите членки;
- в) изготвя препоръки, в консултации с поискалата помощ държава членка, за предоставяне на помощта чрез Механизма на Съюза, като се основава на нуждите на място и всички приложими предварително разработени планове, посочени в член 10, параграф 1, приканва държавите членки да разположат конкретни видове способности и улеснява координацията на необходимата помощ; както и
- г) предприема допълнителни действия за улесняване на координацията на реакцията.

4. Всяка държава членка, към която е отправено искане за помощ по линия на Механизма на Съюза, своевременно преценява дали е в състояние да окаже исканата помощ и уведомява за решението си отпращащата държава членка посредством CECIS, като посочва размера, условията и, когато е приложимо — разходите за помощта, която би могла да окаже. ERCC постоянно информира държавите членки.

5. Държавата членка, поискала помощ, носи отговорност за ръководството на операциите за оказване на помощ. Органите на държавата членка, поискала помощ, съставят насоки и при необходимост определят ограниченията на задачите, възложени на модулите или другите способности за реагиране. Подробностите по изпълнението на тези задачи се определят от отговорното лице, посочено от държавата членка, предоставяща помощта. Поискалата помощ държава членка може да поиска и експертен екип, който да подпомага нейната оценка, да улеснява координацията на място между екипите на държавите членки или да предоставя технически съвети.

6. Поискалата помощ държава членка предприема подходящи действия, за да улесни в качеството си на приемаща държава, оказването на подкрепа за постъпващата помощ.

7. Ролята на Комисията, изложена в настоящия член, не засяга компетентността на държавите членки и отговорността

им за техните екипи, модули и други способности за оказване на помощ, включително военни. По-специално, оказваната от Комисията подкрепа не включва командване или контрол на екипите на държавите членки, модулите и другите ресурси, които се разполагат доброволно в съответствие с координацията, установена от центъра за ръководство на операциите и на място.

Член 16

Повишаване на съгласуваността на реагирането при бедствия извън Съюза

1. Когато извън територията на Съюза възникне бедствие или непосредствена заплаха от бедствие, засегнатата държава може да поиска помощ чрез ERCC. Помощта може да бъде поискана и чрез ООН и агенциите на ООН или друга подобна международна организация, или от тези организации.

2. Операциите по смисъла на настоящия член могат да се провеждат или като самостоятелни операции за оказване на помощ, или като подпомагане на операция, ръководена от международна организация. Координацията на Съюза се вписва изцяло в общата координация, осигурена от Службата на ООН за координация на хуманитарните дейности (ОСНА), като се спазва нейната ръководна роля.

3. Комисията съдейства за съгласуваното предоставяне на помощта чрез следните действия:

- a) поддържане на диалог с точките за контакт на държавите членки, така че да се гарантира принос за ефективна и съгласувана реакция на Съюза при бедствие чрез Механизма на Съюза за операциите като цяло, и по-специално чрез:
 - i) незабавно и изчерпателно информиране на държавите членки за исканията за помощ;
 - ii) оказване на съдействие за изготвяне на обща оценка на ситуацията и нуждите, осигуряване на технически съвети и/или улесняване на координацията на помощта на място чрез присъствието на експертен екип за гражданска защита на място;
 - iii) предоставяне на съответните оценки и анализи на всички участници;
 - iv) предоставяне на обзорен преглед на помощта, оказана от държавите членки и другите участници;
 - v) консултиране относно необходимия вид помощ, за да се гарантира, че предоставената помощ съответства на оценката на нуждите; както и
 - vi) оказване на съдействие за преодоляване на практическите трудности при доставките на помощ в транзитни и митнически зони;
- b) незабавно изготвяне на препоръки, при възможност в сътрудничество със засегнатата държава, които се основават на нуждите на място и на всички приложими предварително разработени планове и с които държавите членки се приканват да разположат конкретни способности и се улеснява координацията на необходимата помощ;

- в) съгласуване със засегнатата държава относно технически подробности, например уточняване на необходимата помощ, приемане на предложената помощ и практически условия за приемане и разпределение на помощта на място;
- г) поддържане на контакт или оказване на съдействие на ОСНА и сътрудничество с други участници, които подпомагат операциите за оказване на помощ като цяло, с цел осигуряване на максимална полза от взаимодействието, търсене на взаимно допълване и избягване на дублирането и пропуските; както и
- д) поддържане на контакт със съответните участници, по-специално в заключителната фаза на операциите за оказване на помощ по линия на Механизма на Съюза, за улесняване на плавното предаване.

4. Без да се засяга ролята на Комисията, определена в параграф 3, и при отчитане на категоричното изискване за незабавна оперативна реакция чрез Механизма на Съюза, Комисията уведомява, при неговото задействане, Европейската служба за външна дейност с цел да се постигне съгласуваност между операциите по линия на гражданската защита и цялостните отношения на Съюза със засегнатата държава. Комисията информира цялостно държавите членки в съответствие с параграф 3.

5. На място се осъществява връзка с делегацията на Съюза с оглед последната да улеснява контактите с правителството на засегнатата държава. При необходимост делегацията на Съюза предоставя логистична подкрепа на експертните екипи за гражданска защита, посочени в параграф 3, буква а), подточка ii).

6. Всяка държава членка, към която е отправено искане за помощ по линия на Механизма на Съюза, своевременно преценява дали е в състояние да окаже исканата помощ и уведомява за решението си ERCC посредством CECIS, като посочва размера и условията на помощта, която би могла да окаже. ERCC постоянно информира държавите членки.

7. Механизмът на Съюза може да се използва и за предоставяне на подкрепа в областта на гражданската защита за оказване на консулска помощ на гражданите на Съюза при бедствия в трети държави, ако това бъде поискано от консулските служби на засегнатите държави членки.

8. При искане за помощ, Комисията може да предприеме други необходими действия за подпомагане и допълване, за да осигури последователност при предоставянето на помощта.

9. Координацията чрез Механизма на Съюза не засяга нито двустранните контакти между държавите членки и засегнатата държава, нито сътрудничеството между държавите членки и ООН и други компетентни международни организации. Тези двустранни контакти могат също да бъдат използвани за подобряване на координацията чрез Механизма на Съюза.

10. Ролята на Комисията, изложена в настоящия член, не засяга компетентността на държавите членки и отговорността

им за техните екипи, модули и друг вид подкрепа, включително военни способности. По-специално, оказването от Комисията подкрепа не включва командване и контрол на екипите на държавите членки, модулите и друга подкрепа, които се разполагат доброволно в съответствие с координацията, установена от центъра за ръководство на операциите и на място.

11. Търсят се полезни взаимодействия с други инструменти на Съюза, и по-специално с действия, финансирани по линия на Регламент (ЕО) № 1257/96. Комисията осигурява координацията между инструментите и, когато е уместно, прави необходимото действията на държавите членки в областта на гражданската защита, които са част от по-широкосъщабна хуманитарна реакция, да бъдат финансирани съгласно настоящото решение в рамките на възможното.

12. При задействане на Механизма на Съюза държавите членки, които предоставят помощ за преодоляване на бедствието, информират цялостно ERCC за предприеманите действия.

13. Екипите и модулите на държавите членки, които участват на място в операциите чрез Механизма на Съюза, поддържат тясна връзка с ERCC и експертните екипи на място, посочени в параграф 3, буква а), подточка ii).

Член 17

Подпомагане на място

1. Комисията може да подбере, определи и изпрати експертен екип, съставен от експерти от държавите членки:

- а) в случай на бедствие извън територията на Съюза, както е посочено в член 16, параграф 3;
- б) в случай на бедствие на територията на Съюза, както е посочено в член 15, параграф 5;
- в) при отправено искане за експертни консултации в областта на превенцията в съответствие с член 5, параграф 2; или
- г) при отправено искане за експертни консултации в областта на готовността в съответствие с член 13, параграф 3.

В екипа могат да се включат експерти на Комисията или от други служби на Съюза с оглед на подсилването му и улесняването на връзките с ERCC. Експерти, изпратени от ОСНА или други международни организации, също могат да се включат в екипа с цел укрепване на сътрудничеството и улесняване на общите оценки.

2. Процедурата за подбор и назначаване на експертите е следната:

- а) държавите членки определят експерти, които под тяхно ръководство могат да бъдат изпратени като членове на експертни екипи;

- б) Комисията избира експертите и ръководителя на екипите въз основа на тяхната квалификация и опит, включително нивото на проведеното обучение по линия на Механизма на Съюза, предишния им опит в мисии по линия на Механизма на Съюза и в други международни операции за оказване на подкрепа. Подборът се основава и на други критерии, включително езиковите умения, за да се гарантира, че екипът като цяло притежава необходимите умения с оглед на конкретната ситуация; както и
- в) Комисията определя експертите/ръководителите на екипи на мисията съгласувано с посочилата ги държава членка.

3. В случай че бъдат изпратени експертни екипи, те улесняват координацията между спасителните екипи на държавите членки и поддържат връзка с компетентните органи на държавата, поискала помощ, както е посочено в член 8, буква г). ERCC поддържа тесен контакт с експертните екипи и им предоставя насоки и логистична подкрепа.

Член 18

Транспорт и оборудване

1. В случай на бедствие, на или извън територията на Съюза, Комисията може да подпомага държавите членки за получаване на достъп до оборудване или транспортни ресурси чрез:

- а) предоставяне и обмен на информация относно оборудване и транспортни ресурси, които могат да бъдат предоставени от държавите членки с цел да се подпомогне обединяването на това оборудване или транспортни ресурси;
- б) подпомагане на държавите членки в търсенето и улесняване на достъпа им до транспортни ресурси, които могат да се набавят от други източници, включително на търговския пазар; или
- в) подпомагане на държавите членки в търсенето на оборудване, което може да се набави от други източници, включително на търговския пазар.

2. Комисията може да допълни транспортните ресурси, предоставени от държавите членки, като осигури на тяхно разположение допълнителни транспортни ресурси, необходими за осигуряване на бързо реагиране при бедствия.

ГЛАВА V

ФИНАНСОВИ РАЗПОРЕДБИ

Член 19

Бюджетни средства

1. Финансовият пакет за изпълнението на Механизма на Съюза за периода 2014—2020 г. е 368 428 000 EUR по текущи цени.

223 776 000 EUR по текущи цени се отпускат по функция 3 „Сигурност и гражданство“ на многогодишната финансова рамка,

а 144 652 000 EUR по текущи цени — по функция 4 „Глобална Европа“.

Годишните бюджетни кредити се разрешават от Европейския парламент и от Съвета в рамките на многогодишната финансова рамка.

2. Бюджетните кредити, получени при възстановяването на средства от бенефициери във връзка с дейности за реагиране при бедствия, представляват целеви приходи по смисъла на член 18, параграф 2 от Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012.

3. Финансовите средства, посочени в параграф 1, могат да покриват и разходите, свързани с дейности за подготовка, наблюдение, контрол, одит и оценка, които са необходими за управлението на Механизма на Съюза и постигането на неговите цели.

Тези разходи могат да включват по-специално проучвания, срещи на експерти, информационни и комуникационни дейности, включително корпоративна комуникация по политическите приоритети на Съюза, доколкото те са свързани с общите цели на Механизма на Съюза, разходи за ИТ мрежи за обработване и обмен на информация, включително взаимните им връзки със съществуващи или бъдещи системи, чието предназначение е да насърчават междусекторния обмен на данни, и съответното оборудване, както и всякакви други разходи за техническа и административна помощ, направени от Комисията за управление на програмата.

4. Финансовият пакет, посочен в параграф 1, се отпуска за периода 2014—2020 г. съгласно процентите и принципите, определени в приложение I.

5. Комисията прави преглед на разбивката в приложение I в контекста на резултатите от междинната оценка, посочена в член 34, параграф 2, буква а). Комисията се оправомощава да приема, когато е необходимо, с оглед резултатите от тази оценка, делегирани актове, в съответствие с член 30, за коригиране на посочените в приложение I стойности с над 8 процентни пункта и с не повече от 16 процентни пункта. Тези делегирани актове се приемат до 30 юни 2017 г.

6. Когато обосновани наложителни причини за спешност налагат да се преработят бюджетните средства за действия за реагиране, Комисията се оправомощава да приеме делегирани актове за коригиране на посочените в приложение I стойности с над 8 процентни пункта и с не повече от 16 процентни пункта, в рамките на наличните бюджетни средства и в съответствие с предвидената в член 31 процедура.

Член 20

Общи допустими действия

Следните общи действия за подобряване на превенцията, готовността и ефективното реагиране при бедствия са допустими за финансово подпомагане:

- а) изследвания, проучвания, моделиране и разработка на сценарии с цел да се улесни обменът на знания, най-добри практики и информация;

- б) обучение, учения, работни срещи, обмен на персонал и експерти, създаване на мрежи, демонстрационни проекти и трансфер на технологии;
- в) действия за мониторинг, оценяване и оценка;
- г) информиране на обществеността, мерки за обучение и повишаване на осведомеността, както и свързаните с тях дейности по разпространение на информацията, така че да се включат гражданите в превенцията и свеждането до минимум на последиците от бедствията в Съюза и да им се помогне да се защитават по-ефективно и по устойчив начин;
- д) създаване и управление на програма за отчитане на поуките, извлечени от операциите и ученията, проведени в рамките на Механизма на Съюза, както и
- е) действия и мерки, свързани с комуникацията, за повишаване на осведомеността относно дейностите за гражданска защита на държавите членки и на Съюза в областта на превенцията, готовността и реагирането при бедствия.
- ж) планиране на операции за реагиране в рамките на Механизма на Съюза в съответствие с член 10;
- з) подпомагане на дейностите за постигане на готовност, описани в член 13;
- и) изграждане на EERC, както е посочено в член 11, в съответствие с параграф 2 от настоящия член.
- й) откриване на пропуските в EERC в съответствие с член 12 и подпомагане на държавите членки при отстраняването на тези пропуски чрез съфинансиране на нови способности за реагиране, до не повече от 20 % от допустимите разходи, при условие че:
 - i) необходимостта от нови способности е потвърдена от оценки на риска;
 - ii) чрез посочената в член 12 процедура за установяване на пропуските е доказано, че държавите членки не разполагат с такива способности;
 - iii) тези способности са разработени от държави членки — поотделно или в консорциум;
 - iv) тези способности са определени за използване в рамките на доброволното обединяване за минимален срок от две години; както и
 - v) такова съфинансиране на тези способности е икономически ефективно.

Член 21

Допустими действия в областта на превенцията и готовността

1. Следните действия в областта на превенцията и готовността са допустими за финансово подпомагане:
- а) съфинансиране на проекти, изследвания, работни срещи, проучвания и подобни действия и дейности, посочени в член 5;
 - б) съфинансиране на партньорски проверки, посочени в член 6, буква) и член 8, буква й);
 - в) поддържане на функциите, изпълнявани от ERCC в съответствие с член 7, буква а);
 - г) подготовка за мобилизиране и изпращане на експертните екипи, посочени в член 8, буква г) и член 17, и разработване и поддържане на допълнителни способности за извънредни нужди чрез мрежа от обучени експерти на държавите членки, посочени в член 8, буква е);
 - д) изграждане и поддържане на SECIS и на средства за осигуряване на комуникация и обмен на информация между ERCC и точките за контакт на държавите членки и на другите участници в рамките на Механизма на Съюза;
 - е) съдействие за разработването на транснационални системи от общоевропейски интерес за откриване, ранно предупреждение и оповестяване, за да се осигури възможност за бързо реагиране, както и да се насърчат взаимовръзките между националните системи за ранно предупреждение и оповестяване и връзките им с ERCC и SECIS. Тези системи отчитат и се основават на съществуващите и бъдещи източници и системи за информация, наблюдение или откриване;
 - к) осигуряване на наличността на логистична подкрепа за експертните екипи, посочени в член 17, параграф 1;
 - л) улесняване на координацията при предварителното разполагане на способности на държавите членки на територията на Съюза за реагиране при бедствия в съответствие с член 8, буква ж); както и
 - м) съдействие за предоставяне на консултации по превантивните мерки и мерките за готовност чрез изпращане на експертен екип на място по искане на държава членка, трета държава, ООН или агенция на ООН съгласно член 5, параграф 2 и член 13, параграф 3.
2. Допустимостта за финансово подпомагане на действията, посочени в параграф 1, буква и) се ограничава до:
- а) разходите на равнище на Съюза за създаване и управление на EERCи свързаните с тях процеси, посочени в член 11;
 - б) разходите за задължителните курсове на обучение, учения и работни срещи, необходими за сертифицирането на способностите за реагиране на държавите членки за целите на EERC („разходи за сертифицирането“). Разходите за сертифицирането може да се състоят от единични разходи или еднократни суми, определени в зависимост от вида способности, като покрива до 100 % от допустимите разходи;

- в) еднократни разходи, необходими за преобразуване на способностите за реагиране на държавите членки от тяхната употреба изцяло на национално равнище до състояние на готовност и наличност, което ги прави годни за изпращане като част от EERC, в съответствие с изискванията за качество при доброволното обединяване и разработените препоръки в процеса на сертифициране („разходи за адаптирането“). Тези разходи за адаптирането може да включват разходи, свързани с оперативната съвместимост на модулите и други способности за реагиране, автономността, независимостта, годността за транспортиране, опаковане и други подобни разходи, както и разходите за формиране на многонационални способности за реагиране (например работни срещи, обучения, разработване на общи методики, стандарти, процедури и други сходни дейности), при условие че тези разходи са конкретно свързани с включването на способностите в доброволното обединяване. Те не покриват разходите за оборудването или човешките ресурси, необходими за първоначалното изграждане на способностите за реагиране, или текущи разходи по поддръжката или функционирането. Тези разходи за адаптиране може да се състоят от единични разходи или еднократни суми, определени в зависимост от вида способност, като се покриват до 100 % от допустимите разходи, при условие че не надвишават 30 % от средните разходи за развиване на способността; както и
- г) разходи за установяване и управление на рамкови договори, рамкови споразумения за партньорство или други сходни договорености за преодоляване на временни недостатъци при извънредни бедствия, като се възприеме подход, отчиташ множество рискове.

Финансирането по буква г) от настоящия параграф:

- i) може да покрива разходи или възнаграждения за разработване, подготовка, водене на преговори, сключване и управление на договори или договорености, както и разходи за разработване на стандартни оперативни процедури и учения, предназначени да осигурят ефективно оползотворяване на активите. Такова финансиране може да покрива и най-много 40 % от разходите, осигуряващи бърз достъп до тези активи;
- ii) не включва разходи за закупуване или разработване на нови способности за реагиране, нито разходи за експлоатацията на тези допълнителни способности при бедствена ситуация. Разходите за експлоатацията на тези допълнителни способности в бедствена ситуация се поемат от държавите членки, поискали помощта;
- iii) не надвишава 10 % от финансовия пакет, посочен в член 19, параграф 1. В случай, че таванът от 10 % бъде достигнат преди края на програмния период и когато е необходимо да се осигури адекватно функциониране на Механизма на Съюза, този таван от 10 % може, посредством актове за изпълнение, да бъде надвишен с не повече от 5 процентни пункта. Такива актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 33, параграф 2;

Член 22

Допустими действия в областта на реагирането

Следните действия в областта на реагирането са допустими за финансово подпомагане:

- а) изпращане на експертните екипи, посочени в член 17, параграф 1, заедно с логистична подкрепа и изпращане на експертите, посочени в член 8, букви г) и д);
- б) в случай на бедствие, подпомагане на държавите членки за получаване на достъп до оборудване и транспортни ресурси съгласно член 23; както и
- в) при искане за помощ, предприемане на други необходими действия за подпомагане и допълване, за улесняване по най-ефективен начин на координацията на реакцията.

Член 23

Допустими действия, свързани с оборудването и транспортните ресурси

1. Следните действия са допустими за финансово подпомагане, за да се осигури достъп до оборудване и транспортни ресурси по линия на Механизма на Съюза:

- а) предоставяне и обмен на информация относно оборудване и транспортни ресурси, които държавите членки решават да предоставят, с цел да се подпомогне обединяването на такова оборудване или транспортни ресурси;
- б) подпомагане на държавите членки в търсенето и улесняване на достъпа им до транспортни ресурси, които могат да се набавят от други източници, включително на търговския пазар;
- в) подпомагане на държавите членки в търсенето на оборудване, което може да се набави от други източници, включително на търговския пазар; както и
- г) финансиране на транспортни ресурси, необходими за осигуряване на бързо реагиране при бедствия. Тези дейности са допустими за финансово подпомагане само ако отговарят на следните критерии:
- i) подадено е искане за помощ по линия на Механизма на Съюза в съответствие с членове 15 и 16;
- ii) допълнителните транспортни ресурси са необходими за осигуряване на ефективност на реагирането при бедствие по линия на Механизма на Съюза;
- iii) помощта съответства на потребностите, определени от ERCC, и се предоставя в съответствие с препоръките, отправени от ERCC относно техническите спецификации, качеството, графика, реда и условията за предоставяне;

- iv) помощта е била приета от държавата, отправила искането, пряко или чрез ООН или агенция на ООН или подобна международна организация, по линия на Механизма на Съюза; както и
- v) при бедствия, възникнали в трети държави, помощта допълва всяка цялостна хуманитарна реакция на Съюза.
2. Размерът на финансовото подпомагане на Съюза за транспортни ресурси не надхвърля 55 % от общите допустими разходи.
3. Финансовото подпомагане на Съюза за превоз може да покрива също максимум 85 % от общите допустими разходи при следните обстоятелства:
- a) разходите са свързани с превоза на способностите, които са предварително определени за участие в доброволното обединение, в съответствие с член 11; или
- б) подпомагането е необходимо за удовлетворяване на критична необходимост и помощта не е налична или не е достатъчно налична в доброволното обединение.
4. Финансовото подпомагане на Съюза за транспортни ресурси може да покрива също до 100 % от общите допустими разходи по подточки i), ii) и iii), ако това е необходимо за осигуряване на оперативната ефективност на обединената помощ от държавите членки и ако разходите са свързани с някое от следните действия:

- i) краткосрочно наемане на складови съоръжения за временно съхранение на помощта от държавите членки с цел улесняване на координирания превоз;
- ii) преупаковане на помощта от държавите членки, с цел максимално оползотворяване на наличния транспортен капацитет или за да се спазят конкретни оперативни изисквания; или
- iii) превоз на място на обединената помощ, с цел да се осигури координирана доставка на крайното местоназначение в държавата, поискала помощта.

Финансовото подпомагане на Съюза по този параграф не надвишава 75 000 EUR по текущи цени за всяко задействане на Механизма на Съюза. По изключение този таван може, посредством актове за изпълнение, да бъде надвишен. Такива актове за изпълнение се приемат, в съответствие с процедурата по разглеждане, установена в член 33, параграф 2.

5. При обединяване на транспортни операции с участието на няколко държави членки, една от тях може да поеме водеща роля с оглед на искането на финансово подпомагане от Съюза за цялата операция.

6. Когато държава членка отправи искане към Комисията за сключване на договор за подизпълнение за транспортни услуги,

Комисията иска частично възстановяване на разходите в съответствие с процентите на финансиране, определени в параграфи 2, 3 и 4.

7. Следните разходи са допустими за финансово подпомагане от Съюза за транспортни ресурси по силата на настоящия член: всички разходи, свързани с движението на транспортните ресурси, включително разходите за всички услуги, такси, логистични разходи и разходи за товаро-разтоварни операции, разходи за гориво и евентуално настаняване, както и други непреки разходи като данъци, мита в общ смисъл и разходи за транспорт.

Член 24

Бенефициери

Безвъзмездните средства, предоставяни съгласно настоящото решение, могат да се отпускат на юридически лица, независимо дали са субекти на частното или публичното право.

Член 25

Видове финансова помощ и процедури за изпълнение

1. Комисията отпуска финансовата помощ на Съюза в съответствие с Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012.

2. Финансовата помощ по линия на настоящото решение може да се отпуска във всички форми, предвидени от Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012, по-специално във вид на безвъзмездни средства, възстановяване на разходи, договори за обществени поръчки или вноски в доверителни фондове.

3. За целите на изпълнението на настоящото решение Комисията приема годишни работни програми, посредством актове за изпълнение, с изключение на дейности в областта на реагирането при бедствия, посочени в глава IV, които не могат да се предвидят предварително. Такива актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 33, параграф 2. В годишните работни програми установяват набелязаните цели, очакваните резултати, методът на изпълнение и общият размер на разходите за тях. В тях се съдържа и описание на дейностите, които ще се финансират, данни за отпуснатите за всяка дейност суми и примерен график за изпълнение. Във връзка с финансовата помощ, посочено в член 28, параграф 2, годишните работни програми описват предвижданите действия по отношение на всички посочени в тях страни.

Член 26

Взаимно допълване и съгласуваност на действията на Съюза

1. Дейностите, за които се получава финансиране по линия на настоящото решение, не се подпомагат от други финансови инструменти на Съюза.

Комисията следи за това кандидатите за финансова помощ съгласно настоящото решение и бенефициерите на такава помощ да й предоставят информация за финансова помощ, получавана от други източници, включително общия бюджет на Съюза, както и за свои текущи искания за такава помощ.

2. Търси се полезно взаимодействие и взаимно допълване с други инструменти на Съюза. В случай на реагиране на хуманитарни кризи в трети държави Комисията осигурява взаимното допълване и съгласуваността на действията, финансирани съгласно настоящото решение, с тези, финансирани по силата на Регламент (ЕО) № 1257/96.

3. Когато помощта по линия на Механизма на Съюза допринася за хуманитарна дейност на Съюза, особено при сложни извънредни ситуации, действията, за които се получава финансова помощ съгласно настоящото решение, се основават на установените потребности и отговарят на хуманитарните принципи и на принципите относно използването на гражданска защита и на военни ресурси, установени в Европейския консенсус относно хуманитарната помощ.

Член 27

Защита на финансовите интереси на Съюза

1. Комисията предприема необходимите мерки, за да гарантира, че при извършването на дейностите, финансирани по силата на настоящото решение, финансовите интереси на Съюза са защитени чрез прилагане на превантивни мерки срещу измама, корупция и всякакви други незаконни дейности, чрез ефективни проверки и при констатирани нередности — чрез възстановяване на погрешно платените суми, както и по целесъобразност чрез ефективни, пропорционални и възпиращи административни и финансови санкции.

2. Комисията или нейни представители и Европейската сметна палата имат правомощия за извършване на одити по документи и на място на всички бенефициери на безвъзмездни средства, изпълнители и подизпълнители, които са получили средства от Съюза по силата на настоящото решение.

3. Европейската служба за борба с измамите (OLAF) може да извършва разследвания, включително проверки и инспекции на място, в съответствие с разпоредбите и процедурите, предвидени в Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾, и Регламент (Евратом, ЕО) № 2185/96 на Съвета⁽²⁾, с цел да установи дали е налице измама, корупция или всякаква друга незаконна дейност, накърняваща финансовите интереси на Съюза, във връзка със споразумение или решение за отпускане на безвъзмездни средства или договор, финансиран по силата на настоящото решение.

4. Без да се засягат параграфи 1, 2 и 3, споразуменията за сътрудничество с трети държави и с международни организации, договорите, споразуменията и решенията за отпускане на безвъзмездни средства, произтичащи от изпълнението на настоящото

решение, съдържат разпоредби, с които Комисията, Сметната палата и OLAF изрично се упълномощават да провеждат такива одити и разследвания съгласно съответните им правомощия.

ГЛАВА VI

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 28

Трети държави и международни организации

1. В Механизма на Съюза могат да участват:

- a) държавите от Европейската асоциация за свободна търговия (ЕАСТ), които са членки на Европейското икономическо пространство (ЕИП), в съответствие с предвидените в Споразумението за ЕИП условия, както и други европейски държави, когато това е предвидено в споразуменията и процедурите;
- b) присъединяващите се държави, страните кандидатки и потенциалните страни кандидатки съгласно общите принципи и общите условия за участие на тези страни в програмите на Съюза, предвидени в съответните рамкови споразумения и решения на Съвета за асоцииране или подобни договорености;

2. Финансовата помощ по член 20 и член 21, параграф 1, букви а), б), е) и з) може да се отпуска и на страни кандидатки и потенциални страни кандидатки, които не участват в Механизма на Съюза, както и на страни, които са част от ЕПС, доколкото тази финансова помощ допълва финансирането в рамките на бъдещ законодателен акт на Съюза относно създаването на Инструмента за предприемчивостна помощ (ИППП II) и бъдещ законодателен акт на Съюза относно създаването на Европейски инструмент за съдействие.

3. Международни или регионални организации могат да си сътрудничат в дейности в рамките на Механизма на Съюза в случаите, когато двустранните или многостранните споразумения между тези организации и Съюза позволяват това.

Член 29

Компетентни органи

За целите на прилагането на настоящото решение държавите членки определят компетентни органи и уведомяват за това Комисията.

Член 30

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Правомощията за приемане на делегираните актове, посочени в член 19, параграфи 5 и 6, се предоставят на Комисията до 31 декември 2020 г.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС, Евратом) № 883 на Европейския парламент и на Съвета от 11 септември 2013 г. относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (Евратом) № 1074/1999 на Съвета (ОВ L 248, 18.9.2013 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (Евратом, ЕО) № 2185/96 на Съвета от 11 ноември 1996 г. относно контрола и проверките на място, извършвани от Комисията за защита на финансовите интереси на Европейските общности срещу измами и други нередности (ОВ L 292, 15.11.1996 г., стр. 2).

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 19, параграфи 5 и 6, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и Съвета.

5. Делегиран акт, приет съгласно член 19, параграф 5, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и на Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 31

Процедура по спешност

1. Делегирани актове, приети съгласно настоящия член, влизат в сила незабавно и се прилагат, докато не бъде представено възражение в съответствие с параграф 2. В нотификацията относно делегирания акт до Европейския парламент и Съвета се посочват причините за използването на процедурата по спешност.

2. Европейският парламент или Съветът могат да повдигнат възражения срещу делегиран акт в съответствие с процедурата, посочена в член 30, параграф 5. В такъв случай Комисията отменя акта незабавно след нотифицирането на решението с което се представят възражения на Европейския парламент или на Съвета.

Член 32

Актове за изпълнение

1. Комисията приема актове за изпълнение във връзка със следните въпроси:

- а) взаимодействието на ERCC с точките за контакт на държавите членки съгласно предвиденото в член 8, буква б), член 15, параграф 3 и член 16, параграф 3, буква а); и оперативните процедури по реагирането при бедствия на територията на Съюза, съгласно предвиденото в член 15, както и за тези извън територията на Съюза, съгласно предвиденото в член 16, включително идентифицирането на съответните международни организации;
- б) компонентите на CECIS и организацията на обмена на информация чрез CECIS, съгласно предвиденото в член 8, буква б);
- в) процедурата за изпращане на експертните екипи, съгласно предвиденото в член 17;
- г) определянето на модулите, другите способности за реагиране и експертите, съгласно предвиденото в член 9, параграф 2;

д) оперативните изисквания за функционирането и оперативната съвместимост на модулите, съгласно предвиденото в член 9, параграф 1а, включително техните задачи, способности, основни компоненти, самостоятелност и изпращане;

е) целите по отношение на способностите, изискванията за качеството и оперативната съвместимост, както и процедурата за сертифициране и регистриране, необходими за функционирането на EERC, съгласно предвиденото в член 11, както и финансовите договорености, съгласно предвиденото в член 21, параграф 2;

ж) откриване и отстраняване на пропуски в EERC, както е предвидено в член 12;

з) организацията на програмата за обучение, рамката за ученията и програмата за отчитане на извлечените поуки, както е предвидено в член 13; както и

и) организацията на подпомагането за превоза на помощта, съгласно предвиденото в членове 18 и 23.

2. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 33, параграф 2.

Член 33

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитет. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011. Когато комитетът не даде становище, Комисията не приема проекта на акт за изпълнение и се прилага член 5, параграф 4, трета алинея от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 34

Оценка

1. Дейностите, за които се отпуска финансова помощ, се наблюдават редовно с цел проследяване на изпълнението им.

2. Комисията оценява прилагането на настоящото решение и представя на Европейския парламент и на Съвета:

- а) междинен доклад за оценка на получените резултати и качествените и количествените аспекти на изпълнението на настоящото решение — не по-късно от 30 юни 2017 г.;
- б) съобщение за продължаване на изпълнението на настоящото решение — не по-късно от 31 декември 2018 г.; и
- в) доклад за последваща оценка — не по-късно от 31 декември 2021 г.

Междинният доклад за оценка и съобщението, посочени съответно в букви а) и б) се придружават по целесъобразност от предложения за изменения на настоящото решение.

ГЛАВА VII

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 35

Преходни разпоредби

1. Дейностите, започнати преди 1 януари 2014 г. по силата на Решение 2007/162/ЕО, Евратом, продължават да се изпълняват, когато е уместно, в съответствие с това решение.
2. Държавите членки осигуряват на национално равнище гладкия преход между дейностите, провеждани в контекста на финансовия инструмент, и тези, които следва да се извършват съгласно разпоредбите, установени в настоящото решение.

Член 36

Отмяна

Решение 2007/162/ЕО, Евратом и Решение 2007/779/ЕО, Евратом се отменят. Позоваванията на отменените решения се тълкуват като позовавания на настоящото решение и се четат в съответствие с таблицата за съответствие в приложение II към настоящото решение.

Член 37

Влизане в сила

Настоящото решение влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*. То се прилага от 1 януари 2014 г.

Член 38

Адресати

Адресати на настоящото решение са държавите членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Брюксел на 17 декември 2013 година.

За Европейския парламент
Председател
M. SCHULZ

За Съвета
Председател
L. LINKEVIČIUS

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Разпределение (в проценти) на финансовия пакет за изпълнението на Механизма на Съюза, предвиден в член 19, параграф 1

Превенция: 20 % +/- 8 процентни пункта

Готовност: 50 % +/- 8 процентни пункта

Реагиране: 30 % +/- 8 процентни пункта

Принципи

При изпълнението на настоящото решение Комисията дава приоритет на действията, за които решението определя срок в рамките на периода до изтичане на този срок, с оглед спазването на съответния срок.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Таблица за съответствие

Решение 2007/162/ЕО, Евратом	Решение 2007/779/ЕО, Евратом	Настоящото решение
Член 1, параграф 1		—
Член 1, параграф 2		Член 1, параграф 4
Член 1, параграф 3		—
Член 1, параграф 4	Член 1, параграф 2	Член 2, параграф 2
	Член 1, параграф 1	—
	Член 1, параграф 2, първа алинея	Член 1, параграф 2
	Член 1, параграф 2, втора алинея	Член 1, параграф 5
Член 2, параграф 1		Член 2, параграф 1, буква а)
Член 2, параграф 2		Член 2, параграф 1, буква б)
Член 2, параграф 3		Член 1, параграф 6
	Член 2, точка 1	—
	Член 2, точка 2	Член 13, параграф 1, буква а)
	Член 2, точка 3	Член 20, буква б)
	Член 2, точка 4	Член 8, буква г)
	Член 2, точка 5	Член 7 и член 8, буква а)
	Член 2, точка 6	Член 8, буква б)
	Член 2, точка 7	Член 8, буква в)
	Член 2, точка 8	Член 18, параграф 1
	Член 2, точка 9	Член 18, параграф 2
	Член 2, точка 10	Член 16, параграф 7
	Член 2, точка 11	—
Член 3	Член 3	Член 4
Член 4, параграф 1		Член 20 и член 21
Член 4, параграф 2, буква а)		Член 22, буква а)
Член 4, параграф 2, буква б)		Член 22, буква б), и член 23, параграф 1, букви а), б) и в)
Член 4, параграф 2, буква в)		Член 23, параграф 1, буква г)
Член 4, параграф 3		Член 23, параграфи 2 и 4
Член 4, параграф 4		Член 32, параграф 1, подточка и)
	Член 4, параграф 1	Член 9, параграф 1

Решение 2007/162/ЕО, Евратом	Решение 2007/779/ЕО, Евратом	Настоящото решение
	Член 4, параграф 2	Член 9, параграф 3
	Член 4, параграф 3	Член 9, параграфи 1 и 2
	Член 4, параграф 4	Член 9, параграф 4
	Член 4, параграф 5	Член 9, параграф 5
	Член 4, параграф 6	Член 9, параграф 6
	Член 4, параграф 7	Член 9, параграф 9
	Член 4, параграф 8	Член 9, параграф 7
Член 5		Член 24
	Член 5, точка 1	Член 8, буква а)
	Член 5, точка 2	Член 8, буква б)
	Член 5, точка 3	Член 8, буква в)
	Член 5, точка 4	Член 8, буква г)
	Член 5, точка 5	Член 13, параграф 1, буква а)
	Член 5, точка 6	—
	Член 5, точка 7	Член 13, параграф 1, буква г)
	Член 5, точка 8	Член 13, параграф 1, буква е)
	Член 5, точка 9	Член 18
	Член 5, точка 10	Член 8, буква д)
	Член 5, точка 11	Член 8, буква ж)
Член 6, параграф 1		Член 25, параграф 1
Член 6, параграф 2		Член 25, параграф 2
Член 6, параграф 3		Член 25, параграф 3, трето и четвърто изречение
Член 6, параграф 4		—
Член 6, параграф 5		Член 25, параграф 3, първо и второ изречение
Член 6, параграф 6		—
	Член 6	Член 14
Член 7		Член 28, параграф 1
	Член 7, параграф 1	Член 15, параграф 1
	Член 7, параграф 2	Член 15, параграф 3
	Член 7, параграф 2, буква а)	Член 15, параграф 3, буква а)
	Член 7, параграф 2 буква в)	Член 15, параграф 3, буква б)
	Член 7, параграф 2, буква б)	Член 15, параграф 3, буква в)
	Член 7, параграф 3, първо и трето изречение	Член 15, параграф 4 и член 16, параграф 6

Решение 2007/162/ЕО, Евратом	Решение 2007/779/ЕО, Евратом	Настоящото решение
	Член 7, параграф 4	Член 15, параграф 5
	Член 7, параграф 5)	—
	Член 7, параграф 6	Член 17, първо изречение
Член 8		Член 26
	Член 8, параграф 1, първа алинея	Член 16, параграф 1
	Член 8, параграф 1, втора алинея	Член 16, параграф 2, първо изречение
	Член 8, трета алинея	—
	Член 8, параграф 1, четвърта алинея	—
	Член 8, параграф 2	Член 16, параграф 4
	Член 8, параграф 3	—
	Член 8, параграф 4, буква а)	Член 16, параграф 3, буква а)
	Член 8, параграф 4, буква б)	Член 16, параграф 3, буква в)
	Член 8, параграф 4, буква в)	Член 16, параграф 3, буква г)
	Член 8, параграф 4, буква г)	Член 16, параграф 3, буква д)
	Член 8, параграф 5	Член 16, параграф 8
	Член 8, параграф 6, първа алинея	Член 17, параграф 1 и член 17, параграф 2, буква б)
	Член 8, параграф 6, втора алинея	Член 17, параграф 3, второ изречение
	Член 8, параграф 7, първа алинея	—
	Член 8, параграф 7, втора алинея	Член 16, параграф 2, второ изречение
	Член 8, параграф 7, трета алинея	Член 16, параграф 9
	Член 8, параграф 7, четвърта алинея	Член 16, параграф 11
	Член 8, параграф 7, пета алинея	—
	Член 8, параграф 8	Член 16, параграф 10
	Член 8, параграф 8, буква а)	Член 16, параграф 12
	Член 8, параграф 9, буква б)	Член 16, параграф 13
Член 9		Член 16, параграф 2
	Член 9	Член 18
Член 10		Член 19, параграф 3

Решение 2007/162/ЕО, Евратом	Решение 2007/779/ЕО, Евратом	Настоящото решение
	Член 10	Член 28
Член 11		—
	Член 11	Член 29
Член 12, параграф 1		Член 27, параграф 1
Член 12, параграф 2		—
Член 12, параграф 3		—
Член 12, параграф 4		—
Член 12, параграф 5		—
	Член 12, параграф 1	Член 32, параграф 1, буква д)
	Член 12, параграф 2	Член 32, параграф 1, буква а)
	Член 12, параграф 3	Член 32, параграф 1, буква б)
	Член 12, параграф 4	Член 32, параграф 1, буква в)
	Член 12, параграф 5	Член 32, параграф 1, буква з)
	Член 12, параграф 6	Член 32, параграф 1, буква г)
	Член 12, параграф 7	—
	Член 12, параграф 8	—
	Член 12, параграф 9	Член 32, параграф 1, втора част от буква а)
Член 13	Член 13	Член 33
Член 14		Член 19
Член 15	Член 14	Член 34
	Член 15	Член 36
Член 16		Член 37, второ изречение
Член 17	Член 16	Член 38